Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 31. Juli 1942 Wydano w Krakau, dnia 31 lipca 1942 r.	Nr. 61

Inhalt / Treść

Verordnung
zum Schutze der Ernteerfassung.

Vom 11. Juli 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zum Schutze der Ernteerfassung wird für die Zeit vom 1. August bis 30. November 1942 der Ernteausnahmezustand erklärt. Während des Ernteausnahmezustandes gelten die folgenden Vorschriften.

§ 2

Mit dem Tode wird bestraft:

1. wer landwirtschaftliche Erzeugnisse aller Art, die der menschlichen oder tierischen Ernährung dienen, böswillig beschädigt oder vernichtet,
2. wer der Pflicht zur Ablieferung landwirtschaftlicher Erzeugnisse böswillig nicht nachkommt,

Rozporządzenie
w celu ochrony ujęcia zbiorów.

Z dnia 11 lipca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

W celu ochrony ujęcia zbiorów ogłasza się stan wyjątkowy dla zbiorów na czas od dnia 1 sierpnia do dnia 30 listopada 1942 r. W czasie stanu wyjątkowego dla zbiorów obowiązują następujące przepisy.

§ 2

Karze śmierci podlega:

1. kto złośliwie uszkadza lub niszczy produkty rolne wszelkiego rodzaju, służące do wyżywienia ludzi lub zwierząt,
2. kto złośliwie nie spełnia obowiązku dostawy produktów rolnych,

3. wer im übrigen durch eine strafbare Handlung erhebliche Mengen landwirtschaftlicher Erzeugnisse der behördlichen Verfügung entzieht,
4. wer zu den in den Nrn. 1 bis 3 mit Strafe bedrohten Verbrechen auffordert oder anreizt.

§ 3

Die Aburteilung und die Vollstreckung des Urteils erfolgen durch die Standgerichte. Das Urteil kann sofort vollstreckt werden. Im übrigen gelten für das Verfahren der § 11 Abs. 2 und 3 und der § 12 der Verordnung zur Bekämpfung von Gewalttaten im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 10) in der Fassung der Zweiten Verordnung zur Bekämpfung von Gewalttaten im Generalgouvernement vom 26. November 1941 (VBlGG. S. 663).

Krakau, den 11. Juli 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

3. kto poza tym usuwa karalną czynnością z pod rozporządzania władzy znaczne ilości produktów rolnych,
4. kto nakłania lub podżega do przestępstw, zagrożonych karą w p. 1 do 3.

§ 3

Orzekanie i wykonanie wyroku należy do sądów doraźnych. Wyrok może być wykonany natychmiast. Poza tym obowiązują dla postępowania § 11 ust. 2 i 3 i § 12 rozporządzenia celem zwalczania czynów gwałtu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 10) w brzmieniu drugiego rozporządzenia celem zwalczania czynów gwałtu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 listopada 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 663).

Krakau, dnia 11 lipca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Fünfte Devisenverordnung
für das Generalgouvernement.

Vom 15. Juli 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

Die Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) wird wie folgt ergänzt:

§ 15a

(1) Ein Rechtsgeschäft, das einer Verpflichtung, einer Beschränkung oder einem Verbot der Devisenbestimmungen des Generalgouvernements zuwider geschlossen wird, ist nichtig. Wird für ein solches Rechtsgeschäft nachträglich die Genehmigung erteilt, so gilt es vom Zeitpunkt seiner Vornahme an als wirksam.

(2) Die Nichtigkeit kann nicht zum Nachteil von Personen geltend gemacht werden, die
1. den die Nichtigkeit begründenden Sachverhalt beim Abschluß des Rechtsgeschäftes nicht kannten oder
2. im Ausland, mit Ausnahme des Deutschen Reiches, ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt haben, es sei denn, daß sie die Nichtigkeit des Rechtsgeschäftes kannten.

§ 15b

Ist für eine Leistung eine Genehmigung erforderlich, so ist die Verurteilung des Schuldners oder die Zwangsvollstreckung gegen ihn nur nach Erteilung der Genehmigung zulässig.

Piąte rozporządzenie dewizowe
dla Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 15 lipca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

Rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) uzupełnia się jak następuje:

§ 15a

(1) Czynność prawna, zawarta wbrew zobowiązaniu, ograniczeniu lub zakazowi postanowień dewizowych Generalnego Gubernatorstwa, jest nieważna. Jeżeli dla takiej czynności prawnej udziela się dodatkowo zezwolenia, to uważa się ją za skuteczną od chwili jej podjęcia.

(2) Na nieważność nie można się powoływać skutecznie na niekorzyść osób, które
1. nie znały przy zawarciu czynności prawnej stanu rzeczy, uzasadniającego nieważność, lub
2. posiadają zagranicą, z wyjątkiem Rzeszy Niemieckiej, swoje zamieszkanie lub miejsce zwykłego pobytu, chyba, że wiedziały o nieważności czynności prawnej.

§ 15b

Jeżeli dla jakiegoś świadczenia potrzebne jest zezwolenie, to zasądzenie dłużnika lub egzekucja przeciwko niemu są dopuszczalne tylko po udzieleniu zezwolenia.

§ 15 c

(1) Wird auf eine genehmigungsbedürftige Leistung geklagt, so ist das Verfahren auf Antrag einer Partei auszusetzen, bis die Entscheidung der Devisenstelle Krakau über die Genehmigung ergangen ist.

(2) Abs. 1 gilt auch, wenn auf Erlassung eines Vollstreckungsurteils (§§ 722, 723 der deutschen Zivilprozeßordnung) geklagt wird.

(3) Der Antrag kann bei der Geschäftsstelle des Gerichts gestellt werden. Die Entscheidung über die Aussetzung kann ohne vorherige mündliche Verhandlung ergehen.

§ 15 d

(1) Eine Vollstreckbarkeitserklärung auf Grund eines Schiedsspruches oder eines vor einem Schiedsgericht abgeschlossenen Vergleichs (§§ 1042, 1044, 1044 a der deutschen Zivilprozeßordnung; Artikel 502 der polnischen Zivilprozeßordnung) kann erst ergehen, wenn für die genehmigungsbedürftige Leistung die Genehmigung erteilt ist.

(2) Dasselbe gilt, wenn für Entscheidungen eines ausländischen Gerichts (Art. 528 und Art. 529 § 5 der polnischen Zivilprozeßordnung) die Erteilung der Vollstreckbarkeitsklausel beantragt wird.

§ 15 e

Soweit der Erwerb von Werten und die Verfügung über sie genehmigungsbedürftig ist, bedarf auch der Erwerb oder die Verfügung im Wege der Zwangsvollstreckung der vorherigen Genehmigung.

Artikel II.

Die Vierte Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 25. Oktober 1940 (VBlGG. I S. 323) wird wie folgt ergänzt:

§ 1

Dem § 3 wird folgender Abs. 4 angefügt:

„(4) Die Freigrenze gemäß Abs. 1 Nr. 28 gilt nicht für Waren, welche für Juden bestimmt sind."

§ 2

Der Abs. 2 des § 4 erhält folgende Fassung:

„(2) Neben den Werten, auf die sich die strafbare Handlung bezieht, können auch die zur Begehung der Tat benutzten Gegenstände, insbesondere Beförderungsmittel, selbst wenn sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehören, eingezogen werden. Beförderungsmittel, die dem allgemeinen Verkehr dienen und unabhängig von den Weisungen des Fahrgastes oder Benutzers verkehren, sind nicht einzuziehen. Sofern der Beschuldigte abwesend ist oder keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden kann, kann die Einziehung der Werte, auf die sich die strafbare Handlung bezieht sowie der zur Begehung der Tat benutzten Gegenstände auch durch die Devisenstelle Krakau erfolgen. Die Einziehung unterbleibt, wenn der von der Einziehung Betroffene nachweist, daß er von der Straftat keine Kenntnis hatte und sie nicht haben konnte, sowie daß er von der Straftat keinen Vorteil hatte."

§ 15 c

(1) Jeżeli wytoczono powództwo o świadczenie wymagające zezwolenia, to postępowanie należy zawiesić na wniosek strony aż do wydania decyzji Urzędu Dewizowego Krakau w sprawie zezwolenia.

(2) Ust. 1 obowiązuje również, gdy wytoczono powództwo o wydanie wyroku egzekucyjnego (§§ 722, 723 niemieckiego Kodeksu Postępowania Cywilnego).

(3) Wniosek można złożyć w sekretariacie sądu. Orzeczenie o zawieszeniu może być wydane bez uprzedniej rozprawy ustnej.

§ 15 d

(1) Postanowienie o wykonalności na podstawie wyroku sądu polubownego lub ugody, zawartej przed sądem polubownym (§§ 1042, 1044, 1044 a niemieckiego Kodeksu Postępowania Cywilnego; artykuł 502 polskiego Kodeksu Postępowania Cywilnego) może być wydane dopiero wtedy, gdy udzielono zezwolenia dla świadczenia, wymagającego zezwolenia.

(2) To samo obowiązuje, jeżeli złożono wniosek o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniom sądu zagranicznego (art. 528 i art. 529 § 5 polskiego Kodeksu Postępowania Cywilnego).

§ 15 e

O ile nabycie wartości i rozporządzanie nimi wymaga zezwolenia, to również nabycie lub rozporządzanie w drodze egzekucji wymaga uprzedniego zezwolenia.

Artykuł II.

Czwarte rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 25 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 323) uzupełnia się jak następuje:

§ 1

Do § 3 dodaje się następujący ust. 4:

„(4) Wartość towarów do wysokości wolnej kwoty w myśl ust. 1 p. 28 nie obowiązuje w stosunku do towarów, przeznaczonych dla żydów."

§ 2

Ust. 2 § 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„(2) Obok wartości, do których odnosi się czynność karalna, mogą być skonfiskowane również przedmioty użyte do popełnienia czynu, w szczególności środki przewozowe, nawet jeżeli nie należą do sprawcy lub uczestnika. Środków przewozowych, służących ogólnej komunikacji i kursujących niezależnie od zleceń pasażera lub używającego, nie należy konfiskować. O ile obwiniony jest nieobecny lub o ile żadna określona osoba nie może być ścigana lub skazana, konfiskata wartości, do których odnosi się czynność karalna, jak również przedmiotów użytych do popełnienia czynu, nastąpić może również przez Urząd Dewizowy Krakau. Konfiskata nie następuje, jeżeli dotknięty konfiskatą dowiedzie, że nie wiedział i nie mógł wiedzieć o czynie karalnym oraz, że nie miał z czynu karalnego żadnej korzyści."

§ 3

Der bisherige Abs. 2 des § 4 wird Abs. 3.

Krakau, den 15. Juli 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 3

Dotychczasowy ust. 2 § 4 staje się ust. 3.

Krakau, dnia 15 lipca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Durchführungsvorschrift

über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement.

Vom 15. Juli 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 26. Januar 1940 (VBlGG. I S. 36) bestimme ich:

Artikel I.

Der § 6 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 26. Januar 1940 über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 2. Februar 1940 (VBlGG. II S. 73) erhält folgende Fassung:

„(1) Eheliche Kinder unter 16 Jahren erhalten keine Kennkarte für deutsche Volkszugehörige. Sie werden als deutsche Volkszugehörige behandelt, wenn beide Eltern oder ein Elternteil im Besitz der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige sind.

(2) Den in Abs. 1 genannten Kindern kann eine Kennkarte für deutsche Volkszugehörige erteilt werden, wenn beide Eltern oder der Elternteil, der im Besitz der Kennkarte war, verstorben sind. Dasselbe gilt, wenn beide Eltern oder ein Elternteil die Voraussetzungen für die Erteilung der Kennkarte erfüllt hätten, diese aber vor Ausstellung der Kennkarte verstorben sind.“

Artikel II.

Die Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 26. Januar 1940 über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 2. Februar 1940 (VBlGG. II S. 73) wird durch folgende §§ 6a, 6b und 6c ergänzt:

§ 6a

Uneheliche Kinder unter 16 Jahren werden als deutsche Volkszugehörige behandelt, wenn die Mutter im Besitz der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige ist. Ist die Mutter gestorben, so kann dem Kind eine Kennkarte für deutsche Volkszugehörige erteilt werden. Dasselbe gilt, wenn die Mutter die Voraussetzungen für die Erteilung der Kennkarte erfüllt hätte, sie aber vor Ausstellung der Kennkarte gestorben ist.

Drugie rozporządzenie wykonawcze

o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 15 lipca 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 36) postanawiam:

Artykuł I.

§ 6 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 73) otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Dzieci ślubne poniżej 16 lat nie otrzymują karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego. Uważa się je za przynależne do Narodu Niemieckiego, jeżeli oboje rodzice lub jedno z nich posiada kartę rozpoznawczą dla przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(2) Dzieciom wymienionym w ust. 1 można udzielić karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego, jeżeli oboje rodzice lub jedno z nich zmarło będąc w posiadaniu karty rozpoznawczej. To samo obowiązuje, gdyby oboje rodzice lub jedno z nich odpowiadało wymaganiom dla udzielenia karty rozpoznawczej, lecz zmarło przed wystawieniem karty rozpoznawczej.“

Artykuł II.

Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 73) uzupełnia się następującymi §§ 6a, 6b i 6c:

§ 6a

Dzieci nieślubne poniżej 16 lat uważa się za przynależne do Narodu Niemieckiego, jeżeli matka posiada kartę rozpoznawczą dla Narodu Niemieckiego. O ile matka zmarła, to dziecku można udzielić karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego. To samo obowiązuje, gdy matka odpowiadała wymaganiom dla udzielenia karty rozpoznawczej, lecz zmarła przed wystawieniem karty rozpoznawczej.

§ 6b

(1) Uneheliche Kinder unter 16 Jahren, die einen deutschen Vater aber eine nichtdeutsche Mutter haben, werden nur dann als deutsche Volkszugehörige behandelt, wenn die Kinder selbst im Besitz der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige sind.

(2) In den Fällen des Abs. 1 kann die Kennkarte nur erteilt werden, wenn die Vaterschaft in gesetzlich vorgeschriebener Form anerkannt ist oder sich aus einer rechtskräftigen gerichtlichen Entscheidung ergibt.

§ 6c

(1) Ausstellungsbehörde für Kennkarten gemäß der §§ 6, 6a und 6b ist der für den Wohnsitz des Kindes zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(2) Den Antrag kann jeder Elternteil, jeder zur Vertretung des Kindes Befugte sowie jede deutsche Behörde und jede Dienststelle der NSDAP stellen.

Krakau, den 15. Juli 1942.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Dr. Siebert

§ 6b

(1) Dzieci nieślubne poniżej 16 lat, posiadające ojca Niemca zaś matkę nie będącą Niemką, uważa się za przynależne do Narodu Niemieckiego tylko wówczas, o ile dzieci same posiadają kartę rozpoznawczą dla przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(2) W wypadkach ust. 1 można udzielić karty rozpoznawczej tylko wówczas, gdy ojcostwo jest uznane w formie prawnie przypisanej lub wynika z prawomocnego orzeczenia sądowego.

§ 6c

(1) Władzą wystawiającą karty rozpoznawcze stosownie do §§ 6, 6a i 6b jest starosta powiatowy (starosta miejski) właściwy według zamieszkania dziecka.

(2) Wniosek może złożyć każde z rodziców, każdy uprawniony do zastępstwa dziecka, jako też każda władza niemiecka i każda placówka służbowa NSDAP.

Krakau, dnia 15 lipca 1942 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Dr Siebert

Anordnung
über die Lohnsummensteuer.

Vom 15. Juli 1942.

Auf Grund des § 37 der Gewerbesteuerverordnung (GewStVO) vom 10. März 1942 (VBlGG. S. 157) wird angeordnet:

§ 1

Die Gemeinden sind berechtigt, die Lohnsummensteuer von denjenigen Gewerbebetrieben zu erheben, die in dem dem Erhebungszeitraum vorangegangenen Kalenderjahr an die Arbeitnehmer der in der Gemeinde belegenen Betriebsstätten insgesamt mehr als 30 000 Zloty Lohnsumme (§§ 7 Abs. 2, 18 und 19 GewStVO) gezahlt haben. Die Festsetzung des Hebesatzes bedarf der Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde. § 20 Abs. 3 Satz 3 GewStVO bleibt unberührt.

§ 2

Abweichend von § 21 GewStVO hat der Unternehmer die Lohnsummensteuer unmittelbar an die Gemeinde unter gleichzeitiger Abgabe der Erklärung über die Berechnungsgrundlage (Lohnsummensteuererklärung) zu zahlen.

§ 3

Die Gemeinde kann allgemein oder in einzelnen Fällen an Stelle der monatlichen Zahlung eine vierteljährliche Zahlung der Lohnsummensteuer und Abgabe der Lohnsummensteuererklärung

Zarządzenie
o podatku od sumy płac.

Z dnia 15 lipca 1942 r.

Na podstawie § 37 rozporządzenia o podatku przemysłowym (Rozp. o pod. przem.) z dnia 10 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 157) zarządza się:

§ 1

Gminy są uprawnione pobierać podatek od sumy płac od tych przedsiębiorstw, które w roku kalendarzowym, poprzedzającym okres poboru, wypłaciły pracownikom zakładów pracy, położonych w gminie, ogólnie więcej niż 30 000 złotych sumy płac (§§ 7 ust. 2, 18 i 19 Rozp. o pod. przem.). Ustalenie stawki poboru wymaga zatwierdzenia państwowej władzy nadzorczej. § 20 ust. 3 zdanie 3 Rozp. o pod. przem. pozostaje bez zmiany.

§ 2

Odmiennie od § 21 Rozp. o pod. przem. winien przedsiębiorca wpłacić podatek od sumy płac bezpośrednio gminie, składając jednocześnie deklarację o podstawach obliczenia (deklarację o podatku od sumy płac).

§ 3

Zamiast miesięcznej zapłaty może gmina zarządzić ogólnie lub w poszczególnych wypadkach kwartalną zapłatę podatku od sumy płac i oddanie deklaracji o podatku od sumy płac do dnia

zum 15. Mai, 15. August, 15. November und 15. Februar anordnen. Die Lohnsummensteuererklärung muß die Berechnungsgrundlage für die vorangegangenen drei Kalendermonate enthalten.

§ 4

Diese Anordnung ist ab 1. Juli 1942 anzuwenden.

Krakau, den 15. Juli 1942.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Finanzen
Dr. Senkowsky

15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego. Deklaracja o podatku od sumy płac musi zawierać podstawy obliczenia za trzy poprzednie miesiące kalendarzowe.

§ 4

Zarządzenie niniejsze należy stosować od dnia 1 lipca 1942 r.

Krakau, dnia 15 lipca 1942 r.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Finansów
Dr Senkowsky

Anordnung

über die Einführung der Anordnung über Preise für Hühnereier im Distrikt Galizien.

Vom 20. Juli 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) wird angeordnet:

Einziger Paragraph.

Die Anordnung über Preise für Hühnereier vom 25. Februar 1941 (VBlGG. S. 49) in der Fassung der Anordnung zur Änderung der Anordnung über Preise für Hühnereier vom 30. Januar 1942 (VBlGG. S. 59) tritt im Distrikt Galizien mit der Maßgabe in Kraft, daß für Lemberg-Stadt und Land die für Krakau-Stadt und Land festgesetzten Preise gelten.

Krakau, den 20. Juli 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
In Vertretung
Dr. Gerlach

Der geschäftsführende Leiter
der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements
Naumann

Zarządzenie

o wprowadzeniu zarządzenia o cenach za kurze jaja w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 20 lipca 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

Jedyny paragraf.

Zarządzenie o cenach za kurze jaja z dnia 25 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 49) w brzmieniu zarządzenia celem zmiany zarządzenia o cenach za kurze jaja z dnia 30 stycznia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 59) wchodzi w życie w Okręgu Galizien (Galicja) z tym, że dla Lwowa Miasta i Powiatu obowiązują ceny, ustalone dla Krakowa Miasta i Powiatu.

Krakau, dnia 20 lipca 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Dr Gerlach

Sprawujący czynności Kierownika
Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Naumann

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstrasse 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau I, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).